

Blikveld

Grijze, dikke duif
Balancerend op de schutting
Zweem van donzig wit
Frivool opwaaiend in de wind

We beloeren elkaar
Ik vanachter het keukenraam
De duif alert daar op die schutting
We lijken op elkaar

Ik verf mijn grijze haren.....

Annemiek Korsten

Spiegel

Ik ben een spiegel
in het Amstel hotel
ik zal u vertellen over alles wat ik zie
ik hang steeds stil te kijken
niemand schaamt zich voor mij
maar daarom juist
niets ontsnapt mijn blik

Iedere morgen zie ik
het kamermeisje bezig
met opmaken van het bed
soms is dat erg slordig
maar ik weet waarom
de liefde is erin bedreven
en ook het voorspel heb ik gevolgd
want ik blijf kijken
wat er ook gebeurt

Hoe zij haar kleren aflegt voor hem
dat volg ik op de voet
maar waar ik echt
een hekel aan heb Is de man die
's morgens voor mij staat
Zijn wangen vol schuim
Het mes in zijn hand

Ook dat moet ik volgen
maar tegen mijn zin
want hij heeft haast
of geen geduld
dan zie ik even later
niet meer heel scherp,
een klodder schuim
ontsiert mijn vlekkeloos aangezicht
voorwaar ik zeg u
een spiegel in het Amstel
heeft het heus niet licht.

Peter Massee

Ongekunsteld

Bijna schreef ik op een velletje,
de behoefte was intens,
maar mijn pen bleef dralen

Papier bleef akelig leeg,
omdat de ziellose woorden
geesteloos door mijn hoofd zweefden

Een wirwar van symbolen,
een onsamenvangende lettervermicelli,
afzonderlijk ronddobberend

Geen samenvoegingen,
absolute stilzwijgendheid,
zomaar wat taaltekens

In stilte stamelde ik woorden
enthousiasme wakkerde aan,
helaas, niemand die het hoorde

Schrijven vanuit gevoel,
gedreven door prikkeling,
komt onbevangen en spontaan

©José Bergh – Berben

Wie schrijft, die blijft

ik moet over alles kunnen schrijven
maar het valt niet mee, geloof me maar
ik zit met mijn handen in mijn haar
ik moet iets schrijven, wil ik blijven

ik kijk radeloos de kamer rond
teveel beelden dringen tot me door
de geluiden pijnigen zelfs mijn oor
teveel indrukken, teveel kakelbont

wat mij het allermeest verbaast
is dat kakel duidt op een geluid
daarbij gevoegd vele kleuren op een kluit
en vorming van 'n woord dat me verdwaast

een combinatie van zien en horen
samengevoegd tot slechts één woord
(wie gaf daarvoor ooit zijn akkoord)
een samenspel van ogen en oren

ik sluit mijn ogen dus maar ras
word dan door kalmte overmand
waardoor ik in de droom beland
dat ik ooit een schone slaapster was

.....
zo heb ik dus dit gedicht geschreven
een onderwerp werd doorgemeten
het kwam tot stand onder het eten
het gedicht is klaar, ik ben gebleven

Resi Faessen-Teeuwen

De geur van de Peel wikkelt zich om mijn gedachten
het turfvuur had zo wonderlijke machten
dat gaf warmte die de armoede verzachtte
op die turfkachel stond de koffiekkan
koffie versterkt met een lepeltje Buisman
de koffie gaf ons vaak een boost
en een heleboel warme 'troost'
dan kwamen ook de spookverhalen
griezelend ging ik met mijn zusjes naar boven
en we keken onder het bed
of er geen spook zat dat ons kwam halen
die avonden waren met geen geld te betalen
dat was in lang geleden tijden
op de Oude dijk met vier meiden.

An Cuijpers-Rutjens

Grijs en wazig is het fragment
een herinnering; meer niet
mijn ogen zoeken
het beeld op het netvlies
laat los
Verdwijnt grijs en wazig.

Annie Kessels
Maart 2017

Nadagen

Huiverend herken ik
de nadagen van ons leven

Ik droom van kleuren
Nestelen zich
heel dicht geweven
de herinneringen van de tijd

Anja Masee
Maart 2017

Dansen, dansen, dansen

ontluikend groen, eind wintertijd
met bloemen nu nog in de knop
beloven weeld'righeid ten top
zijn tot intense bloei bereid

't zonnetje verwarmt de grond
tevens zowel mens als dieren
laat ons samen de lente vieren
in deze mooie morgenstond

zullen we een walsje wagen
dansen we zo de winter uit
heffen 't glas op voorjaarsdagen

voelen de zon op naakte huid
ons hoor je dan niet meer klagen
we gaan genieten vrolijk en luid

Resi Faessen-Teeuwen
December 2016

Wensput

Ik wil nog zoveel dingen
maar de tijd en kracht ontbreekt
Er zijn zoveel twijfelingen
soms wanhoop die de kop op steekt
als je de ellende ziet
die de televisie biedt
Hoe kan een mens dit al verdragen
zonder zijn hoop te laten vervagen?

Door ook goede dingen op te merken
kun je je eigen moed versterken
Goed zijn voor je medemensen
die ook jouw zelfde weg moeten gaan
Met liefde zullen ze je vergezellen
als je naast hen zult willen staan.

An Cuijpers-Rutjens
Februari 2017

Dag-woord

Een week vertraging
liep ik zomaar op
Mijn goede voornemen
raakte meteen in het slop

Kleine tegenvaller helaas, maar
een griepaanval kun je niet sturen
Maar allee, niet lopen mauwen
hoe lang kan het immers duren?

Eén woord per dag
zomaar willekeurig gekozen
Sta dus niet raar te kijken
als je nu en dan eens zult blozen

Zinnen vormen,
verhaaltjes of gedichten
Schetsend mijn gedachten
tekenend letterkundige vergezichten

Passie; een pure hobby
maar dat wisten jullie al lang
Door veel te schrijven
voel ik me werelds, heel senang

Mijn uitdaging dit:
dagen vullen, het hele jaar,
met korte of lange schrijfsels
et voilà mijn eerste is al klaar.

José Bergh
Januari 2017

Nacht en nevel

Duisternis daalt in mijn brein
Nacht en nevel doen mij beven,
maar één straaltje zon draalt achter
die donkerte en grijze luchten
Ik slaak een bevrijdende zucht
als ik beseft dat zij er altijd is
De zon die soms schuilt achter
donkere schaduwen die een
menselijk brein kunnen verlammen
Soms...

An Cuijpers-Rutjens
November 2016